

Nieuwsbrief juli 2021

Nieuws uit Nederland

Afspraken met België over grensarbeiders

Nederland heeft al eerder afspraken gemaakt met België over grensarbeiders die thuis werken vanwege het Coronavirus. Zie ook de eerdere nieuwsbrieven hier over. De afspraken m.b.t. de belastingheffing zijn inmiddels verlengd tot 30 september 2021. Kort gezegd komen deze afspraken erop neer dat de thuiswerkdagen van grensarbeiders in loondienst behandeld mogen worden als dagen die gewerkt zijn in het land waar de grensarbeider onder normale omstandigheden zou hebben gewerkt. Onder meer onder de voorwaarde dat deze thuiswerkdagen wel worden belast in het werkland.

Ook voor de toe te passen sociale zekerheidswetgeving zijn de afspraken verlengd. Een grensarbeider die door de coronamaatregelen thuis werkt krijgt in ieder geval tot 1 januari 2022 niet te maken met een verandering in de toe te passen sociale zekerheidswetgeving.

Nederlandse pensioenen Nederbelgen mogelijk vanaf 2016 in Nederland belast

In de nieuwsbrief van mei jl. is ingegaan op de brieven de Nederlandse fiscus heeft gestuurd aan Nederbelgen die vanuit Nederland pensioen- en lijfrente-uitkeringen ontvangen. Het betreft een vooraankondiging van navorderingsaanslagen.

De brieven zijn verstuurd n.a.v. een overeenkomst tussen Nederland en België over de toepassing van artikel 18 van het belastingverdrag met België uit 2018. In deze overeenkomst is vastgelegd dat Nederland onder voorwaarden het heffingsrecht heeft over uit Nederland afkomstige pensioenen en lijfrente-uitkeringen. Een van de voorwaarden is dat België de uitkeringen niet volledig in de belastingheffing betreft. In de overeenkomst is ook vastgelegd dat België jaarlijks aan Nederland informatie aanlevert hoe de uit Nederland afkomstige uitkeringen in België feitelijk worden belast. Op basis van de door België over 2018 aangeleverde informatie zijn de recente brieven gestuurd. In de brieven wordt overigens ook verzocht om informatie over 2016 en 2017.

Over dit onderwerp zijn recent Kamervragen gesteld, die de staatssecretaris nu heeft beantwoord. Zoals in de nieuwsbrief van mei beschreven zijn er ook brieven gestuurd naar inwoners van België met wie al eerder afspraken met de belastingdienst zijn gemaakt over de wijze van belasting heffen. In zijn antwoorden gaat de staatssecretaris hier wel heel makkelijk mee om, door te stellen dat als er al eerder informatie is verstrekt een belastingplichtige deze informatie niet nogmaals hoeft te verstrekken.

Ook gaat de staatssecretaris nog in op de situatie als een belastingplichtige het niet eens is met het standpunt van de belastingdienst. Volgens de staatssecretaris hebben belastingplichtigen altijd de mogelijkheid om aan te tonen dat de uitkeringen in België feitelijk wel volledig zijn belast. Ook kunnen belastingplichtigen volgens hem in hun woonland België een verzoek doen tot een zogeheten onderling overlegprocedure. Dat zo'n procedure jarenlang kan duren en niet altijd tot een oplossing leidt, vermeldt de staatssecretaris dan weer niet.

Bron: Ministerie van Financiën, 2 juli 2021.

Informatie uit België leidt tot navordering over lijfrente-uitkering Nederbelg

Een gepensioneerde man woont in België en ontvangt meerdere uitkeringen uit Nederland: € 45.863 aan lijfrente-uitkeringen, een overheidspensioen van het APB en een AOW-uitkering. De man heeft aangifte gedaan van de pensioenuitkering en claimt voor de AOW-uitkering een vrijstelling. Op basis vanuit België ontvangen informatie over de belastingheffing aldaar, legt de Nederlandse inspecteur navorderingsaanslagen op over de ontvangen lijfrente-uitkeringen. Het blijkt namelijk dat de uitkeringen in België als roerend inkomen zijn belast: een heffing van 30% over 3% van de waarde.



Bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant is in geschil of de inspecteur navorderingsaanslagen kan opleggen en of Nederland mag heffen over de lijfrente-uitkeringen. De Rechtbank is van oordeel dat de uit België verkregen informatie over de fiscale behandeling van de uitkeringen een nieuw feit vormt. Dit nieuwe feit rechtvaardigt navordering. Bovendien hoefde de inspecteur volgens de Rechtbank niet te beseffen dat de lijfrente-uitkeringen ook in Nederland belast zouden zijn. De hoofdregel is namelijk belastingheffing in België. De inspecteur is daarom niet tot een nader onderzoek gehouden. De niet-onwaarschijnlijke mogelijkheid bestond dat de aangiften van de gepensioneerde man juist zijn geweest.

Volgens de Rechtbank wijst het belastingverdrag met België het heffingsrecht over de lijfrente-uitkeringen toe aan Nederland. De lijfrente-uitkeringen worden in België voor minder dan 90% in de belastingheffing betrokken. En jaarlijks ontving de man meer dan € 25.000 bruto aan lijfrente-uitkeringen uit Nederland. Het feit dat de man eerder een vrijstelling van inhouding van loonbelasting voor de lijfrente-uitkeringen is hierbij niet van belang. Bij het destijds ingediende verzoek zijn namelijk niet alle relevante feiten verstrekt, aangezien informatie ontbrak over de manier waarop de lijfrente-uitkeringen in België in de heffing zijn betrokken. Deze informatie wordt overigens in het formulier waarmee het verzoek wordt gedaan helemaal niet gevraagd.
Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 15 juni 2021.

Informatie uit België leidt tot navordering over pensioenuitkering Nederbelg

Het gaat in deze procedure om een inwoner van België, die in Nederland kwalificeert als een buitenlands belastingplichtige. Hij ontvangt vanuit Nederland een pensioenuitkering van ruim € 150.000 in de jaren vanaf 2014. Voor de pensioenuitkering is door de Nederlandse belastingdienst een vrijstelling voor de in houding van loonheffing afgegeven. Tevens ontvangt de man vanuit Nederland een AOW-uitkering, waarover de belastingheffing is toegewezen aan België. In 2018 ontvangt de inspecteur informatie vanuit België waaruit blijkt dat de uitkeringen in België niet belast zijn geweest tegen het reguliere tarief. Het gevolg daarvan is dat Nederland op basis van het belastingverdrag over de pensioenuitkering mag heffen. De inspecteur legt vervolgens navorderingsaanslagen op over de jaren 2014 t/m 2017.

De erfgenaam van de inmiddels overleden man stelt dat de inspecteur al kon weten dat in België de pensioenuitkeringen niet regulier zijn belast en stelt dat geen sprake is van een nieuw feit en dat daarom de navorderingsaanslagen ten onrechte zijn opgelegd. De Rechtbank bepaalt echter dat er sprake is van een nieuw feit en dat de inspecteur terecht heeft nagevorderd over de genoten Nederlandse pensioenuitkeringen. De Rechtbank vindt het aannemelijk dat de inspecteur voorafgaand aan het opleggen van de navorderingsaanslagen niet wist dat het pensioen in België niet tegen een regulier tarief is belast. De inspecteur hoeft dat volgens de Rechtbank ook niet te weten, omdat pensioenuitkeringen volgens de hoofdregel uit het verdrag in de woonstaat en dus in België worden belast. Uitsluitend in "onevenwichtige situaties" en onder strikte voorwaarden wordt de heffing over pensioenuitkeringen aan Nederland toegewezen. Het is volgens de Rechtbank niet aannemelijk geworden dat de inspecteur voorafgaand aan de in 2018 verkregen informatie hoefde te weten op exact welke wijze de heffing in België over de pensioenuitkeringen daadwerkelijk is verlopen en daarmee dat het heffingsrecht op basis van het verdrag is toegewezen aan Nederland.

De Rechtbank is het ook niet met de erfgenaam eens dat er door het volledig en juist ingediende en gehonoreerde vrijstellingsverzoek op mocht worden vertrouwd dat de inspecteur geen IB zal heffen over de pensioenuitkeringen. Volgens de Rechtbank heeft de man de brieven van de inspecteur in redelijkheid niet mogen opvatten als een (ongeclausuleerde) toezegging dat Nederland zal afzien van IB-heffing over de pensioenuitkeringen, ongeacht de daadwerkelijke belastingheffing in België.
Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 23 juni 2021.

Nederland mag heffen over eenmalige pensioenuitkering uit België

Een inwoner van Nederland heeft via zijn Belgische werkgever een pensioenverzekering afgesloten bij een verzekeraar in België. De voorziene pensioendatum is 1 mei 2015. Op 5 mei 2015 ontvangt de belanghebbende een eenmalige uitkering. In zijn Nederlandse belastingaangifte over 2015 vraagt de man om aftrek ter voorkoming van dubbele belasting. De inspecteur weigert dit. De vraag is of Nederland volgens het belastingverdrag bevoegd is om over de eenmalige uitkering belasting te heffen.



Zowel de Rechtbank als het Hof hebben eerder geoordeeld dat de man niet aannemelijk maakt dat het heffingsrecht aan België toekomt. De uitzondering in artikel 18, lid 3 van het verdrag op grond waarvan de heffingsbevoegdheid aan het bronland wordt toegewezen, is hier niet van toepassing, omdat de eenmalige pensioenuitkering na de einddatum van 1 mei 2015 tot uitbetaling komt. Bovendien maakt belanghebbende niet aannemelijk dat sprake is van een afkoop vóór 1 mei 2015, de reguliere ingangsdatum van het pensioen. De Hoge Raad bevestigt dit oordeel.

Bron: Hoge Raad 11 juni 2021.

Nederbelg 100% hypotheekrente bij 70% eigendom

Twee echtgenoten wonen in België en zijn met elkaar getrouwd onder huwelijkse voorwaarden. Een van deze voorwaarden is dat ieder in de huishoudelijke kosten bijdraagt naar rato van het netto inkomen. In 2015 is deze verdeling tussen de vrouw en man 67,6% – 32,4%. De vrouw geldt als een zogeheten kwalificerende buitenlandse belastingplichtige, de man niet. Zij is voor 70% eigenaar van de eigen woning in België, de man bezit de resterende 30%. Alleen de vrouw is een lening aangegaan om de woning te financieren. Ongeveer 65% van de woning is gefinancierd met de schuld die zij is aangegaan. De vraag is welk deel van de hypotheekrente de vrouw in aftrek mag brengen?

Niet in geschil is dat de man m.b.t. de inkomstenbelasting niet de fiscale partner van de vrouw is. De echtgenoten kunnen dus niet vrijelijk het inkomen uit eigen woning verdelen. Omdat de vrouw voor 70% eigenaar is van de woning, is 70% van het eigenwoningforfait bij haar belast, zo oordeelt het Hof. De schuld staat juridisch gezien alleen op naam van de vrouw en bedraagt minder dan 70% van de kosten van de eigen woning. Het Hof staat daarom toe dat de vrouw alle hypotheekrente aftrekt. Dat haar echtgenoot voor 32,4% bijdraagt aan de kosten van de gemeenschap doet daaraan niets af. Het Hof geeft overigens toe dat er enige twijfel bestaat over de wetsuitleg. Deze twijfel dient men echter in het voordeel van de belanghebbende uit te leggen.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 24 juni 2021.

Belgische registratiebelasting aftrekbaar als kosten van een geldlening

Een inwoner van België is eigenaar van een woning aldaar. Zij heeft deze woning in 2017 verkocht en een nieuwe woning in België gekocht. Daarvoor heeft zij een hypothecaire lening afgesloten.

In de in aftrek gebrachte financieringskosten over 2017 is € 1.925 aan in België geheven registratiebelasting begrepen. De inspecteur weigert de aftrek hiervan. De vraag is of de vrouw recht heeft op aftrek van de financieringskosten die zien op de registratiebelasting. Meer specifiek is de vraag of de registratiebelasting kwalificeert als kosten van geldleningen die behoren tot de eigenwoningsschuld.

De Rechtbank oordeelt dat de registratiebelasting kwalificeert als kosten van een geldlening die rechtstreeks voortvloeien uit het opnemen van een geldlening voor de eigen woning. De registratiebelasting wordt geheven vanwege het inschrijven van een hypotheekakte. Vaststaat dat in België de inschrijving van de hypotheekakte is vereist om het recht van hypotheek te vestigen. Dat is ook nodig om de hypotheeklening te verkrijgen. Daarmee vloeit de heffing van de registratiebelasting rechtstreeks voort uit het opnemen van een hypothecaire geldlening. De vrouw heeft daarmee recht op de aftrek van de betaalde registratiebelasting.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 21 mei 2021.

Beroep op Schumackerleer faalt voor Nederduitser

Een inwoner van Duitsland ontvangt arbeidsinkomen uit Nederland voor een bedrag van € 41.608. Ook ontvangt hij een lijfrente-uitkering van € 12.000, welke ter heffing aan Duitsland is toegewezen. De man vindt dat hij kan worden aangemerkt als een kwalificerende buitenlands belastingplichtige en claimt aftrek van de hypotheekrente voor zijn eigen woning in Duitsland. In Duitsland wordt hier geen rekening mee gehouden door toepassing van een belastingvrije som. De inspecteur is het niet met hem eens en stelt dat voldoende inkomen aanwezig is in Duitsland om rekening te houden met de persoonlijke en gezinssituatie. De inspecteur weigert daarom de aftrek van de hypotheekrente.

De man doet een beroep op de Schumackerleer voor de Rechtbank. Deze bepaalt echter dat Nederland niet gehouden is rekening te houden met de persoonlijke en gezinssituatie. De man heeft volgens de Rechtbank onvoldoende onderbouwd dat Duitsland hem niet, dan wel niet volledig, de voordelen kan toekennen waarop aanspraak ontstaat wanneer al het inkomen en de persoonlijke en gezinssituatie in de beschouwing worden betrokken.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 9 juni 2021.



Nederland mag niet heffen voor a.b.-inkomen Nederportugees

Een man is eigenaar van een Nederlands recht opgerichte B.V. De man emigreert in maart 2000 naar Portugal. De man heeft verschillende financiële verhoudingen met zijn B.V., namelijk een in 1998 verstrekte pensioenaanspraak, een in 2000 door de B.V. verstrekte lening, een in 2003 door de B.V. verstrekte lening en een rekening courantvordering van de B.V. De man dient over de jaren 2011 tot en met 2014 aangiften IB in als buitenlands belastingplichtige en geeft alleen een loon aan van de B.V. van € 5.000. De inspecteur is van mening dat de B.V. is gevestigd in Nederland.

Hof 's-Hertogenbosch is van oordeel dat de man in Portugal woont, hij is sinds 2000 uitgeschreven in Nederland en ingeschreven in Portugal. Hij heeft na 2000 ook geen woning of bankrekening in Nederland. De man heeft in Portugal een kantoor aan huis, waar hij als bestuurder van de B.V. kantoor houdt. Volgens het Hof is daarom de feitelijke leiding van de B.V. in 2000 naar Portugal verplaatst. Weliswaar is de B.V. op grond van de nationale wet als binnenlands belastingplichtige in Nederland onderworpen aan de vennootschapsbelasting. Maar de B.V. is op basis van het belastingverdrag ook inwoner van Portugal. En op basis van het belastingverdrag moet daarom volgens het Hof beslist worden dat de werkelijke leiding van de B.V. in Portugal wordt uitgeoefend. Dat de pensioenovereenkomst (in 1998) en de eerste geldlening (in 2000) in Nederland zijn aangegaan, is volgens het Hof niet van belang. De beslissingen die in latere jaren worden genomen omtrent de pensioenverplichting en de geldlening zijn daarmee niet onverkort toe te schrijven aan handelingen die in Nederland zijn of worden verricht.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 28 mei 2021.

Geen winstuitdeling als koper B.V. schuld van de Dga overneemt

Een inwoner van Frankrijk bezit per 1 januari 2014 alle aandelen in een Nederlandse B.V. met een waarde van € 590.448. De Dga heeft schulden aan de B.V. voor een bedrag van € 566.886. Op 27 mei 2014 verkoopt hij de aandelen in de B.V. aan een derde voor € 574.963. De schulden aan de B.V. zijn op dat moment opgelopen tot € 587.463. De koper van de aandelen neemt deze schuld van de Dga over. Op die manier betaalt hij voor de aandelen. De Dga moet daarom nog € 12.500 bijbetalen. Volgens de inspecteur heeft feitelijk een winstuitdeling plaatsgevonden van € 587.463. Alleen als sprake is van zo'n regulier voordeel, valt er iets te heffen voor Nederland.

De Rechtbank redeneert dat een regulier voordeel uit aanmerkelijk belang aanwezig is, als sprake is van een vermogensverschuiving van de B.V. naar de aandeelhouder als zodanig. Deze verschuiving moet leiden tot een verarming van de B.V. Bovendien moet de onttrekking van vermogen plaatsvinden uit (binnenkort te behalen) winst. Ten slotte dient zowel de B.V. als de aandeelhouder zich bewust te zijn van de bevoordeling van de aandeelhouder.

Partijen zijn het erover eens dat de Dga in staat was zijn schuld aan zijn B.V. af te lossen. Vervolgens is de vraag of aannemelijk is dat de schuld niet wordt afgelost. Dat de Dga niet van plan was zelf de schuld af te lossen, vindt de Rechtbank van onvoldoende belang. De koper kan immers de schuld aflossen. Daarbij weegt de rechtbank mee dat de koper niet gelieerd is met de Dga of de B.V. Het staat dus niet vast dat vermogen ter grootte van de vordering op de Dga het vermogen van de B.V. heeft verlaten. De rechtbank stelt daarom de Dga in het gelijk.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 22 april 2021.

Belgische bestuurdersbeloning grotendeels onder vrijstellingsmethode

Een inwoner van Nederland is als statutair bestuurder werkzaam voor een Nederlandse, Belgische en Franse vennootschap. In België maakt hij gebruik van de kaderregeling. In zijn Nederlandse belastingaangifte over 2014 verzoekt hij om een aftrek elders belast in box 1 voor een bedrag van € 801.823 op basis van de vrijstellingsmethode voor zijn buitenlandse inkomsten uit tegenwoordige dienstbetrekking. Dit bedrag ziet op de inkomsten uit de Franse vennootschap (€ 141.483), de bestuurdersbeloning uit de Belgische vennootschap (€ 430.896), een auto van de zaak (€ 16.744) en warrants (€ 212.700).

De vraag is of de inspecteur een tegemoetkoming van dubbele belasting op basis van de vrijstellingsmethode moet verlenen voor de bestuurdersbeloning van de Belgische vennootschap. De man stelt daarbij dat hij, als hij een reguliere buitenlandse werknemer van België was geweest, onder dezelfde omstandigheden de vrijstellingsmethode had kunnen toepassen. Hij wijst er daarbij op dat de Belgische kaderregeling te vergelijken valt met de Nederlandse (toen nog) 35%-regeling.



De Rechtbank oordeelt dat de man voor een bedrag van in totaal € 414.561 recht heeft op toepassing van de vrijstellingsmethode. Dit betreft een bedrag van € 201.861 waarvan in de Belgische belastingaanslag staat vermeld dat het daadwerkelijk in België in de grondslag is begrepen en waarover door België een belasting naar inkomen is geheven. Verder betreft het de warrants van € 212.700. Dat de warrants in België in 2009 in de belastingheffing zijn betrokken en niet in 2014, is niet van belang. Voor een bedrag van € 431.156, dat ook in de aanslag staat vermeld, bestaat het recht op toepassing van de vrijstellingsmethode niet. Volgens de Rechtbank is dat namelijk onvoldoende om te concluderen dat dit bedrag ook daadwerkelijk is begrepen in de grondslag waarover door België een belasting naar inkomen is geheven.
Bron: Rechtbank Den Haag 26 april 2021.

Geen Tozo-uitkering voor inwoner van Duitsland met onderneming in Nederland

Een inwoner van Duitsland heeft een onderneming op het gebied van reparatie en herstelwerkzaamheden van kleding en overig textiel in Nederland. Hij vraagt bij de gemeente Heerlen een TOZO-uitkering aan. De gemeente weigert dit omdat de man niet in Nederland woont en hij in Duitsland inkomensondersteuning zou moeten aanvragen. De man gaat in beroep tegen de afwijzing en stelt dat EU-Verordening 883/2004 van toepassing is en hij daarom recht heeft op TOZO alsof hij in Nederland woont.

Rechtbank Limburg stelt de man in het ongelijk. Aan de eerste voorwaarde om een prestatie als een “socialezekerheids-uitkering” in de zin van artikel 3, lid 1, EU-Verordening 883/2004 te beschouwen wordt voldaan als de prestatie op grond van een wettelijk omschreven situatie wordt toegekend zonder individuele en discretionaire beoordeling van de persoonlijke behoeften van de begunstigden. Daarvan is volgens de Rechtbank sprake wanneer een uitkering wordt toegekend aan de hand van objectieve criteria die, wanneer daaraan is voldaan, recht geven op de uitkering zonder dat de bevoegde autoriteit met andere persoonlijke omstandigheden rekening mag houden. De uitkering levensonderhoud op grond van de TOZO voldoet hieraan, maar dat betekent volgens de Rechtbank nog niet automatisch dat deze uitkering een sociale zekerheidsuitkering in de zin van de Verordening is. Daarvoor moet ook aan de tweede voorwaarde zijn voldaan, namelijk dat de prestatie verband houdt met een van de in de Verordening genoemde eventualiteiten. Aan die voorwaarde is echter niet voldaan.

Dat de coronacrisis aanleiding is om enkele regels te versoepelen en dat het doel van de TOZO in die zin is verbonden met het opvangen van de gevolgen van de coronacrisis, maakt niet dat daardoor een band is ontstaan met een van genoemde eventualiteiten en dat het sociale bijstandskarakter is komen te vervallen. De TOZO is nog steeds alleen bedoeld om te voorzien in een bestaansminimum voor zelfstandigen. Deze prestatie valt niet binnen de werkingssfeer van de Verordening wanneer een van beide voorwaarden niet is vervuld. De uitkering levensonderhoud op grond van de TOZO is geen prestatie in de zin van de Verordening en valt daarom niet binnen de materiële werkingssfeer van deze coördinatieverordening. De TOZO-uitkering kan dus ook niet met een beroep op deze Verordening worden geëxporteerd.
Bron: Rechtbank Limburg 28 mei 2021.

Nieuws uit België

België moet als woonland volledig fiscale faciliteiten verlenen

Een inwoner van België werkt in loondienst in Luxemburg. Hij beschikt daar ook over een verhuurd appartement. Ook heeft hij twee in België gelegen panden. De inkomsten uit loondienst en het appartement worden in Luxemburg belast en zijn in België vrijgesteld. België houdt ter bepaling van de belasting rekening met de Luxemburgse inkomsten. Vervolgens wordt deze belasting als uitgangspunt genomen voor de toepassing van enkele belastingverminderingen. Verder wordt de belasting verminderd naar verhouding van het aandeel van de vrijgestelde Luxemburgse inkomsten in de totale inkomsten.

De man is het hier niet mee eens. Door deze berekeningswijze kan hij niet ten volle profiteren van deze belastingvoordelen. Naar rato van de vrijgestelde Luxemburgse inkomsten verliest hij een deel van de belastingvoordelen waarop hij krachtens de Belgische regeling recht heeft. Het Europese Hof van Justitie oordeelt dat België in strijd met het EU-recht handelt. Door de gehanteerde berekeningswijze bij het vaststellen van de verschuldigde belasting, verliest de man namelijk een deel van de belastingvoordelen die België toekent. Dat hij geen inkomsten van betekenis in België heeft is niet van belang omdat België in staat is om hem de betrokken belastingvoordelen toe te kennen. Ook is niet van belang dat hij in Luxemburg ook belastingvoordelen heeft genoten.
Bron: Hof van Justitie van de Europese Unie 15 juli 2021.



Kadastraal inkomen vastgoed in het buitenland

De Belgische belastingdienst is medio juni begonnen met het versturen van formulieren om het kadastraal inkomen van vastgoed in het buitenland te bepalen (zie ook de eerdere nieuwsbrieven hierover). Deze formulieren zijn verstuurd naar eigenaars die de voorbije jaren in het hun belastingaangifte buitenlands vastgoed hebben aangegeven.

De aangifte is individueel. Partners die samen eigenaar zijn, moeten elk een aangifte indienen. Elke partner moet daarbij zijn eigenaar in de eigendom melden. Als iemand meerdere eigendommen in het buitenland heeft, moet voor elk goed een apart formulier ingevuld te worden.

Ook iedereen die een zakelijk recht heeft op buitenlands vastgoed moet een aangifteformulier invullen. Dit betekent dat ook bezitters van blote eigendom het aangifteformulier moeten indienen. Dit is bijzonder, omdat blote eigenaars het vastgoed niet hoeven op te nemen in hun belastingaangifte.

